

Skapar tredimensionella bilder

Vetgirig, nyfiken och impulsiv. Och med vissa drag av bohem.

När Mona Forsberg beskriver sig själv, så är det just dessa egenskaper som hjälpt henne att forma sitt liv.

AKTUELL

– Det är ofta tillfälligheter som avgjort hur fortsättningen skulle bli, säger hon aningen eftertänksamt och blickar ut genom fönstret i sitt arbetsrum en trappa upp i flygelbyggnaden vid Åkerö Säteri.

Därifrån har hon en vidunderlig utsikt över sjön Yngaren.

– Jag kan se sjön från nästan alla fönster i huset. Och det är lika fint vilken årstid det än är.

Sedan några år tillbaka har hon sitt hem och sin arbetsplats i den gamla flygelbyggnaden från 1700-talet. Hon har fyllt huset med vackra gamla möbler, vilka samsas gott med tekniken, den speciella hon arbetat med i mer än 25 år, nämligen hologram. Det är en tredimensionell bild som skapas med hjälp av laserljus. Uppfinnare är ungraren Dennis Gabor, nobelpristagare 1971.

Lärde sig från grunden

För Mona Forsberg väcktes intresset för hologram när goda vänner, bland annat ett par professorer vid Kungliga Tekniska Högskolan, tog med henne till en utställning på Kulturhuset i Stockholm. Det var i slutet av 1970-talet och hennes vänner hade just kommit igång med forskningen om den nya lasertekniken.

– Jag hade avslutat mina studier vid Bergs reklamskola, vid sidan av mitt arbete som flygvärdinna. De båda forskarna ville anlita mig som konsult och marknadsföra hologram.

Sagt och gjort. För Mona blev det en intensiv och spännande tid då hon fick vara med i arbetet i laboratoriet och lära sig tekniken från grunden.

Genom sitt yrke som flygvärdinna, hon började redan 1966, knöt hon kontakter både med forskare och konstnärer runt om i världen som arbetade med den nya tekniken.

– Jag hade handplockats till ett specialflyg för näringslivets toppmän, kungligheter och politiker. På så sätt lärde jag känna många människor och fick

Utsikt | Genom sitt fönster i arbetsrummet i flygelbyggnaden vid Åkerö Säteri har Mona Forsberg en vidunderlig vy över sjön Yngaren. FOTO: ELIZABETH BAUNACH

under flera år uppleva spännande flygturer med allt från statsbesök till fredsmöten.

Intresset för hologram växte, både hemma och ute i världen, och arbetet med hologram tog allt mer av hennes tid.

Permanent hologram

– Jag blev en länk mellan kund och konstruktör, en säljare av idéer som ska förankras i tekniken. 1982 startade hon en permanent hologramutställning i sin lokal på Drottninggatan i Stockholm.

– Det var den första samlingen i världen av hologramporträtt. Prins Bertil invigde utställningen, säger hon och håller upp ett hologramporträtt av prinsen. Den tredimensionella bilden är så levande att man får en känsla av att han finns med i rummet.

Hon inledde ett mångårigt samarbete med ett studieförbund och höll holografikurser och studiecirkel. Tillsammans med sina fem anställda ordnade hon utställningar, inte bara i de egna lokalerna och i Kaknästornet utan också i andra länder.

– Turistnäringsen visade stort intresse, vi hade tusentals besökare, som mest upp mot 40 000 om året. Och responsen från företag, konstföreningar, museer och privatpersoner var stor.

Mona skrev agentavtal med värdetryckeri i England och blev en förmedlande länk när det gällde säkerhetshologram

bland annat till videokassetter, mobiltelefoner och olika slag av plastkort.

– Allt bara rullade på. Det gör det fortfarande, men inte så fort och så mycket som tidigare. I och med flytten till Åkerö och Sörmland har jag dragit ner på arbetstempot.

Utställning hemma

I dag är det främst museivärlden, konstföreningar och säkerhetssidan som utgör grunden i hennes verksamhet.

Under vårvintern hade hon för första gången en utställning hemma vid Åkerö. I sommar finns den i Gustavsbergs fabriker i Nacka.

Till hösten väntar nya utmaningar.

– När jag började med hologram hade jag aldrig anat att det skulle bli så stort och utvecklas till vad det är idag.

Numera är hon glad över att slippa flacka runt efter allt resande och ser bara fördelar med att få bo och arbeta på samma plats, nära den natur hon gärna vistas i.

– Jag har alltid tyckt om att röra på mig. Jag simmar, jympar, golfar och promenerar. Och så funderar jag på att börja spela bridge igen.

– Det allra bästa är förstås att få umgås med mina vänner och släktingar.

Det är vännerna som ska se till att Mona får en minnesvärd födelsedag. Vad som händer vet hon inte. Men det blir garande-

Kort om Mona Forsberg

Aktuell som: Fyller 60 år i dag den 5 augusti.

Bor: Åkerö Säteri utanför Bettna.

Familj: Ja, samt de ryska sommarbarnen Valentin och Anton.

Fritidsintressen: All slags sport, promenader, att vistas i skog och mark.

Läser: Allt från skönlitteratur till biografier.

Musik: Klassiskt till tradjazz, går gärna på konserter.

Föreningar: Är medlem i Flens filmklubb.

Mat: Äter helst fisk, skaldjur och sallader.

Dryck: Vin.

Bra egenskaper: Tålmodig, envis, optimist men kanske "för mycket" ibland.

Mindre bra egenskaper: Alltför godtrogen.

Ogillar: Falska och futtiga människor. Håller med Astrid Lindgren som sa "dom är inga riktiga människor, dom är bara små lortar".

Förebild: Min mormor som var en oerhört stark, drivkraftig och mångsidig kvinna, i mycket före sin tid.

Firar: Mina vänner ordnar en överraskning.

rat en angenäm överraskning.

ELIZABETH BAUNACH
elizabeth.baunach@ekuriren.se
0157 - 133 54

